

[Justitsministeren.]

hvorfor Danmark ikke har ratificeret denne konvention noget før, forsåvidt næppe kan besvares af mig, hvad det ærede medlem også var inde på. Jeg har personligt hele tiden været interesseret i at bringe konventionen frem så hurtigt som muligt. Det har været mit indtryk, at grunden til, at den ikke er kommet frem, har ligget i, at man har villet undersøge, om det var nødvendigt at ændre vor nationale lovgivning, før man forelagde forslaget til rigsdagsbeslutning.

Til det ærede medlem hr. Viggo Starcke vil jeg sige, at jeg beklager, at jeg ikke er i besiddelse af nærmere oplysninger om grunden til, at man ikke har medtaget det politiske folkedrab. Der har været visse detaljer i denne konvention, som jeg i og for sig godt kunne have ønsket nærmere oplyst, men jeg anså det for mere vigtigt at fremsætte forslaget til ratifikation og så se på spørgsmålet om detaljerne bagefter.

Jeg kan godt se, at det, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke også var inde på, måske kan være en lille smule ulogisk at benytte betegnelsen svangerskabsafbrydelse, således som det er sket i bemærkningerne til artikel V. Jeg tror, det simpelt hen er løbet i pennen derved, at den lov, der henvises til, er loven om svangerskabsafbrydelse. Men forsåvidt det har praktisk betydning ved de overvejelser, vi skal anstille med henblik på en eventuel lovændring, skal jeg have denne bemærkning i erindring.

Med hensyn til de eksempler, det ærede medlem hr. Fuglsang kom med, vedrørende handlinger, der eventuelt kunne henføres under folkedrab, vil jeg kun sige, at de vel forsåvidt har mindre betydning for det, det drejer sig om, nemlig spørgsmålet, om vi vil ratificere konventionen, og det forstod jeg at det ærede medlem tilsagde sin fulde støtte til. Hvorvidt så Danmark iøvrigt skal virke for, at de eksempler, som det ærede medlem fremførte, drages frem for et internationalt forum, må vist sortere under min kollega i udenrigsministeriet.

Når det har været mig magtpåliggende at få dette forslag frem for den høje rigsdag, skyldes det bl. a., at jeg, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på, har fundet, at det var ganske urimeligt, at Danmark ikke skulle kunne ratificere denne konvention. Norge, der har en straffelov, som i det store og hele er enslydende med vor straffelov, har jo forlængst som en af de første stater ratificeret konventionen, og konventionens indhold er,

som vi alle har været enige om, på det nærmeste dækket af vor nationale lovgivning. Jeg har derfor hilst den glæde den velvillige modtagelse, forslaget om ratifikation har fået i det høje ting.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Selvom det måske ikke sorterer under den højtærede justitsminister, håbede jeg på, at jeg havde fået en udtalelse om, hvorvidt man var i gang med forberedelserne til Danmarks ratifikation af Europarådskonventionen om menneskerettighederne, idet jeg går ud fra, at justitsministeriet vil blive hørt i denne sag, inden forslaget til ratifikation bliver forelagt rigsdagen.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg kan meddele, at spørgsmålet om menneskerettighedskonventionerne, der iøvrigt sorterer under min kollega udenrigsministeren, har været forelagt justitsministeriet. Om det udkast til konvention, der er udfærdiget af De Forenede Nationer og af udenrigsministeriet har været forelagt justitsministeriet, har vi udtalt, at vi ikke havde noget at erindre imod de bestemmelser, som det indeholdt.

Spørgsmålet om Europarådskonventionen undersøges for tiden i justitsministeriet. Der har rejst sig visse rent juridiske problemer, bl. a. om den administrative frihedsberøvelse m. v., og en nærmere undersøgelse af disse juridiske problemer er absolut nødvendig.

Viggo Starcke: Må jeg takke den højtærede justitsminister for svaret. Jeg forstår godt, at det ikke er nemt at give en udtømmende forklaring på, hvorfor det ikke lykkedes at få de politiske forbrydelser overfor folkegrupper ind i konventionen. Men der er en ting, jeg meget gerne vil spørge den højtærede justitsminister om; det er: Når de politiske forbrydelser overfor folkegrupper er undtaget i denne konvention, er det så ikke muligt praktisk talt ved fortolkning at få alle de andre forbrydelser ind under det, man kalder politiske forbrydelser, således at den omstændighed, at forbrydelser overfor politiske grupper mangler i konventionen, er en så betydelig svækkelse af den, at alle de biologiske, kulturelle, fysiske, psykiske og religiøse indgreb faktisk kan fortolkes som faldende derindunder? Det gælder også transplantationer af børnene.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Det er naturligvis rigtigt, at når man opstiller